Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

psallendo p transiens simul consortē habuit afrā cum
puellis suis moratione. Mane aū facto cep̄ narcissus
inq̄rī ab aliq̄ntus. Et dicē afre. Ubi s q̄ adre intrier.
Illa aūt dixē eis. Hospites mei amatores fuerē. manserē
et abierē ad sacificandū. Illi aū audientes q̄a abierē
ad sacificandū putantes eos ad capitoliū aut ad tem
plū abisse. recesserē inde. Remansit aū uir eius. q̄
dicet ad eā. Ego cognoui illos q̄ sero adre intrierē.
q̄a xani erant. nā ꝗ omū hora signabant frontes suas
signo crucis q̄ crist̄ eorū passus ē. Dic ei afra. Ad me
meretricem habebant in gdi. si ceū xani. Non ad me
uenuunt. n q̄ mei similes s. Abiit aūt ꝗ nuntiaū oia
q̄ dixerat. q̄ audierat his q̄ q̄rebant eū. Tē abiit afra
ad matrē suā nomine hylariā. ꝗ dixit ei. Epe xanorū
nescienti v intrēt uenit ad me. et p tota nocte ex
pandit manus suas ad dm suū. ꝗ cantans q̄ noū. nos
simul orare fecit secū. Circa pullorū ū cantū extinxit
se lum̄ ecclesiae. ꝗ cepi festinare ut incendere et n
potera. Tē dixit m diacon ei. Noli q̄rere lum̄ extin
guibile. ecce m ostendit t lum̄ qd extinguī n po
test. Et cū dixisset epe. uenī lux mea de celo ꝗ osten
de faciē tuā ꝗ saluerim. subito uenit fulgur dece
lo sic sol. ꝗ coruscus ante conspectū m̄ recessit. s; tam
diu stetit q̄diu aurora incepit. Et dū ille orationē
finisset. iussit nos sibi respondere. ꝗ dicere. am̄. Cūq;
diceremus am̄. lux fulgoris illius paulatim recessit ab